FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 18. marts 1992 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 24. maj 1991 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 5 og 30, idet den ikke har tilstillet Kommissionen de oplysninger, denne har anmodet om, og har pålagt virksomhederne en forpligtelse til udelukkende at indkøbe elektroniske kasseapparater, ved hvis fremstilling der i Grækenland er tilført en merværdi på mindst 35%.

2. Denne sag er foranlediget af en klage, der er indbragt for Kommissionen over den græske lovgivning vedrørende elektroniske kasseapparater, som anvendes i erhvervslivet. Lovgivningen går ud på, at virksomheder, der er etableret i Grækenland, kun må købe godkendte kasseapparater. Men klageren gør gældende, at alene kasseapparater, ved hvis fremstilling der i Grækenland er tilført en merværdi på mindst 35%, godkendes af finansministeren.

3. To anmodninger om forklaringer, som Kommissionen ved telexer af henholdsvis 7. december 1988 og 23. februar 1989 tilstillede Grækenlands Faste Repræsentation ved Fællesskaberne, er forblevet ubesvarede.

4. I en åbningsskrivelse af 8. august 1989 gjorde Kommissionen opmærksom på, at traktatens artikel 5 var overtrådt, og at de græske regler vedrørende elektroniske kasseapparater var uforenelige med fællesskabsrettens bestemmelser om frie varebevægelser, navnlig EØF-traktatens artikel 30. Denne skrivelse er forblevet ubesvaret.

5. Endelig fik ej heller den begrundede udtalelse af 8. juni 1990 om overtrædelse af traktatens artikel 5 og 30 de græske myndigheder til at bringe forholdet i orden inden for den frist på en måned, de havde fået.

6. Ifølge artikel 2, stk. 1, i den græske lov nr. 1809/88 af 29. september 1988/5. oktober 1988 [1] om elektroniske kasseapparater mv., kan elektroniske kasseapparater, der navnlig bruges i detailhandelen, kun godkendes af et udvalg under Finansministeriet, såfremt der ved deres fremstilling i Grækenland er tilført en merværdi på mindst 35%.

7. Der hersker ingen tvivl om, at sådanne regler direkte hindrer samhandelen inden for Fællesskabet og udgør en foranstaltning med en virkning, der svarer til en kvantitativ indførselsrestriktion i strid med EØF-traktatens

* Originalsprog: fransk.

1 — *Den Hellenske Republiks Lovtidende*, A'222.

artikel 30, således som denne er blevet fortolket af Domstolen siden Dassonville-dommen af 11. juli 1974 [2].

8. Den Hellenske Republik erkender, at dens lovgivning bør ændres [3], og gør gældende, at den har erklæret at ville ændre indførselsordningen for kasseapparater ved at vedtage artikel 14, stk. 2, i lov nr. 1914/90 af 17. december 1990 [4].

9. I denne bestemmelse, som skal erstatte artikel 2, stk. 1, i lov nr. 1809/88, hedder det, at kasseapparater fra EF-medlemsstater, der betragtes som indenlandske varer ved beregningen af merværdien i Grækenland, ikke er omfattet af kravet om tilførsel i Grækenland af en merværdi på mindst 35%. Bestemmelsen træder først i kraft den 1. januar 1993.

10. Det er således godtgjort, at artikel 2, stk. 1, i lov nr. 1809/88 stadig var gældende på tidspunktet for udløbet af den frist, der var fastsat i Kommissionens begrundede udtalelse. Heraf følger, at den sagsøgte medlemsstat, som ikke bestrider dette, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 30.

11. Kommissionen har ligeledes påberåbt sig EØF-traktatens artikel 5.

12. Ved ovennævnte telexer af 7. december 1988 og 23. februar 1989 er Den Hellenske Republik blevet opfordret til *inden for en frist på 30 dage* at tilstille Kommissionen »bestemmelser, oplysninger og forklaringer« vedrørende betingelserne for godkendelse af elektroniske kasseapparater i Grækenland.

13. Det står fast, at den sagsøgte medlemsstat har givet de første oplysninger om den græske lovgivning vedrørende kasseapparater på et møde, som blev afholdt i Athen den 27. og 28. september 1990 med Kommissionens repræsentanter, dvs. efter udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist. Den Hellenske Republik har således først været Kommissionen behjælpelig næsten to år efter dennes første anmodning om oplysninger.

14. I en tidligere sag [5] havde Kommissionen skønnet, at den græske regering havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 5, idet den ikke havde tilstillet Kommissionen oplysninger om indførselsrestriktionerne for olivenolie, bl.a. om to konkrete sager, hvor der ikke var givet indførselstilladelse.

15. Domstolen fastslog, at

»... medlemsstaterne [skal] i henhold til EØF-traktatens artikel 5 lette Kommissionen gennemførelsen af dens opgave, som bl.a. i henhold til EØF-traktatens artikel 155 består i at drage omsorg for gennemførelsen af de i

2 — Dom i sag 8/74, Sml. s. 837.

3 — Svarskriftet, s. 3 i den franske oversættelse.

4 — *Den Hellenske Republiks Lovtidende*, A'178.

5 — Dom af 22.9.1988, sag 272/86, Kommissionen mod Grækenland, Sml. s. 4875.

traktaten indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne« [6].

16. Den pligt til at samarbejde, der er indført ved traktatens artikel 5, er af særlig stor betydning under den administrative procedure forud for traktatbrudssager. Kun ved et aktivt samarbejde er det nemlig muligt med bestemthed at fastslå, om der er begået traktatbrud eller ej.

17. Heraf følger, at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 5, stk. 1, idet den ikke inden for de fastsatte frister har tilstillet Kommissionen de oplysninger, denne anmodede om ved telex af 7. december 1988 og 23. februar 1989 [7].

18. Af ovenstående grunde skal jeg foreslå Domstolen at fastslå,

1) at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 30, idet den har pålagt virksomhederne en forpligtelse til udelukkende at indkøbe elektroniske kasseapparater, som er godkendt af et udvalg under Finansministeriet, og ved hvis fremstilling der i Grækenland er tilført en merværdi på mindst 35%

2) at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 5, stk. 1, idet den ikke har svaret fristmæssigt på de i telexerne af 7. december 1988 og 23. februar 1989 stillede spørgsmål.

Endvidere foreslår jeg Domstolen at tilpligte den sagsøgte medlemsstat at betale sagens omkostninger.

6 — A.st., præmis 30. Jf. ligeledes dom af 25.5.1982, sag 97/81, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. s. 1818, præmis 7, og senest dom af 13.12.1991, sag C-33/90, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 5987, præmis 18, 19 og 20.

7 — Jf. herom mit forslag til afgørelse i ovennævnte sag C-33/90, punkt 27 og 28.